

SÖZ SENDE

Balççek
İLTER

balcicek@htgazete.com.tr

Öyle bir soru sordu ki...

EVDE bitmek tükenmek bilmeyen bir sorgudayım... İkizler dört buçuk yaşına geldi, sorular çoğaldı, hayatı anlama güdüsü daha da belirginleşti... Merak dokunmaktan, koklamaktan, tatmaktan kelimelere dökülmeye başladı...

Sorgu dediysem, abarttım sanmayın, hakikaten bildiğiniz sorgu... Gündelik hayatla ilgili tipik cümlelerin yanı sıra, **"Nereye gittin, nereden geliyorsun, ne yiyorsun, kim telefon etti"**ye kadar geniş bir yelpazeden bahsediyorum. Biz ebeveynlerin sabrının da bir sınırı var tabii...

Kimimiz telaşlıyız, kimimizin sakin... Ama çabalıyoruz işte... Hepimiz mesai harcıyoruz, önem veriyoruz ve bıkmadan sıkılmadan, bazen yaklaşık on kez muhatap olduğumuz sorulara bile cevap veriyoruz... Yüzümüzde eksik etmediğimiz gülümsemeyle...

Yine de anne babalar bu konuda büyükbaba ve büyükanne kadar başarılı değil. Sebebini torun sahibi olunca anlayacağız elbette ama aklımda hep **"Modern Meddah"** diye adlandırdığım **Sunay Akın** ve o cümlesi var: **"Babaanne, büyükbaba ile büyüyen çocukların hayal gücü daha geniş olur!"**

Yalan da değil hani, büyükler miniklere daha sabırlı, daha sevecen ve daha kompleksiz yaklaşıyor. Biz bazen, kendimden biliyorum minicik çocuklarla kavgaya bile tutuşuyoruz!

Geçenlerde kızma sesimi epey yükselttim, hatta işi uzattım da galiba... Oğlumun cümlesi beni kendime getirdi. Utanarak yazıyorum: **"Anne biz yaramazlık yaptığımızda ve sen çok kızdığında böyle bağırma, bence bizimle konuşma bir süre! Böyle bağırılmaz ki!"**

Tabii benim şanssızlığım bunların evde bir ekip olması... Allah ayırmasın hiçbir cümle **"Ben"** diye başlamıyor, hep **"Biz"**... Ve öyle bir noktaya geldik ki onlar ve ben karşı karşıyayız.

Dönelim sorguya... Gündelik hayata dair sorularsa zaten problem yok... Zor diye nitelenen cinsellik ve ölümle ilgili soruların zaten çocuk yaşına göre hazırlanmış belli cevapları var, ona da eyvallah! Peki ya bu zamane çocukları memlekete, insanlık hallerine ve yaşananlara dair sorular somaya başlarsa ne olacak?

Geçenlerde ikizlerle birlikte Van'a gönderilmek üzere koliler hazırladık. Kıyafetleri ben eledim, onlar ise oyuncaklarını seçtiler. İkisiyle de gurur duydum; çünkü neredeyse oyuncaklarının yarısından çoğunu Van'a yolladılar, hiç tereddüt etmeden. Resimler çizdiler, kalpler ve çiçek motifleri yapıştırdılar paketlerin üzerine... Ve sonra ilk soru geldi...

- Niye onlar oyuncak alamıyor?

Sohbet tahmin edeceğiniz gibi başka bir yöne uzadı ve son soru, daha doğrusu son yargı beni bile içinden çıkılması zor bir duruma düşürdü.

- Peki niye binaları sağlam yapmıyorlar?

Onları sevmiyorlar mı yoksa?

★

Ünlü felsefeci **İonna Kuçuradi**, felsefenin çocuklar üzerindeki etkisinden bahsetmişti. Demişti ki: **"Felsefe büyüklere zor geliyor, çocuklar daha başarılı; çünkü dümdüz konuşuyorlar, perdelemiyorlar, merak ediyor, sorguluyorlar, bundan kaçınmamak lazım!"**

"Çıtır Çıtır Felsefe" diye bir kitap serisi var. **Günışığı** Yayınları'ndan. Yazarı **Brigitte Labbe**... Adalet ve Haksızlık, Bildiklerimiz ve Bilmediklerimiz, Oğlanlar ve Kızlar, Haklar ve Ödevler, Savaş ve Barış başlıklarıyla bir diziyi çocuklara göre yazmış. Gerçekten harika bir kaynak, herkese öneririm. Dün Radikal'de **Emre Türün**'ün **Labbe** ile yaptığı bir söyleşiyi okudum. Ailelerini sorularıyla yoran çocuklara dair ne düşündüğünü anlatırken **Labbe** diyor ki: **"Önemli olan çocukların size bilgiyi elinde tutan ve onlara verecek olan yetişkin muamelesi yapmaması!"**

İşte dedim budur! Cevapların hepsini biliyormuş gibi davranmak bence ego tatmininden başka bir şey değil. Oysa cevabı beraber aramaya çalışmak hem keyifli, hem sağlıklı ve sanırım felsefeye giriş...

Dört yıl önce geldiği Türkiye'de konuştuğu çocuklar ile bugünün çocukları arasında dağlar kadar fark olduğunu söylüyor **Labbe** ve ekliyor: **"Çocuklar çok daha özgür!"** Ne mutlu bize...

Kızımın dün yuvadan dönerken söylediği cümleyle bitirelim, gülümsemeniz için. **"Anne bugün hiç gurur duymayacağın bir şey yaptık. Bil bakalım ne?"**